

Jézus Urunk tanítása

2017. szeptember 1.

Jézus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, akik elzarándokoltatok, hogy egyek legyetek e ünnep jelenlétében. De köszöntöm mindazokat, akik lélekben kísérték el benneteket e fájdalom, szenvedés Golgotáján imával, felajánlással és kérésekkel.

A mai nap tanítása nem ismeretlen számotokra, hisz már az évek folyamán ez a tanítás volt, ha nem is olyan közel a tanítás időszaka, de mégis hallottuk már. Úgy-e, hogy is kezdődik?

Ha a testvéred vét ellened, mitévővé váljál?¹ Akkor elmész, megpróbálsz te vele négy szemközt rendezni a problémát a felismerésben, hogy béke legyen szívetekben és a lelketekben. De ha nem hallgat rád, és nem tudod megnyerni magadnak, akkor ne hagyd abba, akkor menjél egy vagy két testvérrel, ismerőssel, barátal, akkor már nemcsak négy szemközt, nemcsak hatszemközt, hanem lehet nyolcszemközt is, hogy együtt legyetek, és meghallgassátok a véleményeket, kialakíthassátok, ami fájó, és sértődést jelenthet számotokra.

És még mindig nem történik meg, hogy megnyered testvéredet, sem a kettő tanúságtételében, sem a hároméban, akkor még elmehetsz a közösséghez, és a hit közösségének is elmondod, és kéred a segítséget. És ekkor, ha a közösségre sem hallgat, akkor már valóban mondhatod azt: „Vagy egy vámos, aki pogány, akinek bármit mondhatok, nem fogadja el.” Nem akar elindulni a jó úton, nem akar talán bocsánatkérésében élni – ő kialakította a saját életét, és megpróbál a szerint élni és cselekedni.

Tehát mi ennek a lényege?

Hogy nem tudod megnyerni önmagad számára a testvért a felebarátban, mert neki van egy útvonala, egy gondolatai, és azokat követi még akkor is, ha talán nem helyesek, és ehhez szeretted volna te megnyerni önmagad számára. De nem értél nála célba, ezért már a négy szemköztből lett a hatszemközt. De még mindig nem elég. Akkor még egy testvért, így már nyolcszemközt voltatok. És még mindig úgy érzed, nem tudod megnyerni testvéredet, hogy egy úton menjetek. S ekkor a fájdalom és a bánat néha eluralkodik rajtatok és bennetek, és szomorúság ölel át.

Ilyenkor pedig ennek a tanításnak még van egy pár mondanivalója a példabeszédben, a felismerésben, a megtapasztalásban, hisz ekkor azt mondtam:

– Bizony, mondom nektek, amit feloldotok a Földön, fel lesz oldva a Mennyekben; és amit megkötök a Földön, megkötötett lesz a Mennyekben.

¹ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *A tanítványok felelőssége és egysége* (Mt 18,15–20).

És folytatódott:

– Ha ketten egyetértésben vagytok, és így fordultok a felajánlással, a kéréssel, a megtapasztalással az Atya felé, akkor meghallgat, és megadja számotokra mindazt, amiért Hozzá fordultatok.

De Én, Jézus Krisztus Uratok azt is elmondottam már nem egyszer, mikor néha szomorúság ül a ti szívetekre és a ti lelketekre, különösképpen egy ilyen – a ti szavakat használva –, egy egyszerű, hétköznapi engeszteléseken, hogy ha ketten egyet értetek, s ketten összejöttök az Én nevemben, hogy együtt legyetek, hogy megbeszéljétek a problémát, tudjatok együtt imádkozni, Én eljövök közétek, és veletek vagyok. De ezt tudni kell elhinni, felismerni és elfogadni, és a szerint cselekedni. Mert amíg ezeket nem tudjátok felismerni és megtapasztalni, addig nem érted e tanításnak a mondanivalóját, mert ez nem kimondottan csak arról szólt, hogy ha testvéred megbántott, és vétett ellened – azzal kezdődött, de ennek van egy folyamata. És a folyamatot pontról pontra követni kell. Tehát nem úgy van ez a tanítás, hogy kiveszem az első két szót a mondatból, és csak az után erről beszélek, és tovább nem olvasom, s nem törődöm veled, hogy ott valójában mi feléd az *Írás* a tanításban. Hát meg kell tapasztalni, mérlegelni, értékelni, érteni, és az után cselekedni.

S akkor, ha kértek valamit, az Atya meghallgat, és megadja néktek, hisz a szentbeszédben is arról van szó mindig, hogy a szeretet, az egy kegyelem az ajándékában. Mert, ugye, Én, Jézus Krisztus Uratok is ezt már megadtam számotokra egy másik tanítás révén, hogy a szeretet, az működő a kegyelemben. De ha te ebben nem hiszel, és nem fogadod el, és nem engeded, hogy szívedhez érjen, eggyé váljál vele, és próbáld így kialakítani a mindennapi életedet, akkor nem tudod értékelni a szeretet kegyelmét az ajándékában.

Akkor hogyan hiszed el azt, hogy ha ketten egyet értünk valamiben, és már jól érezzük magunkat, tudunk együtt engesztelni és imádkozni, felajánlani és kérni, és hinni, hogy megtörténik a segítségnyújtás számotokra e kegyelem által, a szeretetben?

Hogy ha ezeket mérlegelitek és elfogadjátok, és a szerint cselekszettek, akkor valóban megnyered önmagad számára a felebarátot és a testvért. Mert ez a tanítás lényegében arról szól, hogy: tudsz-e figyelni a felebarátra, a testvérré, akivel egyek vagytok, és akikkel ki akarjátok alakítani az életet a felismerés elfogadásában, hogy mitévők legyünk a cselekedet által? Mert csak úgy tudsz segíteni valakinek, ha ismered a problémáját. Ha nem ismered, akkor hogy akarsz neki segíteni? Nem tudsz, mert nem tudod, miben kell nyújtanod a segítségedet. De ha ismered a problémáját, ha elújságolja számodra, és azért, mert bízik benned, hogy a segítségnyújtás jelen lesz, akkor már ketten együttműködtök, egyet értetek, s akkor már kérhetitek az Atya segítségét is, hogy áradjon reátok a szeretet kegyelme, öleljen át, erősítsen meg, és védelmezzen. S akkor még többet tudsz kihozni nemcsak önmagadból, nemcsak felebarátodból, testvéredből, hanem mindazokkal tudsz együttműködni, akikkel már kialakítod az együtt értést, együtt érzést a felismerés, elfogadás részében. Mert akkor tudom, hogy nemcsak a

testvéremben tudok hinni és bízni, a barátban, az ismerősben, hanem akkor már el tudod fogadni talán az engesztelőt, a zarándoktestvért, és akkor már tudtok örülni egymásnak, tudtok átölelni, tudtok együttműködni az egyetértés révén, és akkor már mondhattok: „Köszönjük, Uram, a szereteted kegyelmét, amivel megajándékozol, amivel összekötsz, hogy működhessen rajtunk és bennünk, és megmutathassa mindazt, amire szükségünk van, s amire vágyakozunk.” Hogy ez a kegyelem a szeretetében valóban megmaradhasson rajtatok és bennetek, hogy ne távozzon el, ne szűnjön meg, ne feledkezzünk meg róla. Mert ezek által a szeretet semmivé válhat. Hogyan működjön akkor már rajtatok és bennetek?

Tehát a szeretetet a kegyelemben is ápolni kell. Örülni kell, megtartani kell, működni kell, és ha kell, árasztani azok felé, akik talán töletek várják, hogy ez a szeretet élővé és kegyelemmé változzon, és össze tudja kötni a felebarátot, a testvért, a zarándokot, az ismerőst, a rokont és a barátot.

Hisz most csak némely példát emeltem ki számotokra, de össze tudjátok kötni, felismerni, értékelni, és ez által tudni, hogy néha kire és mire hogyan van szükségetek, hogy egygé váljatok az együtt érzésben, a cselekedetek felismerésének elfogadása révén.

És hogy ha ezek már működnek rajtatok és bennetek, akkor tudtok továbblépni és haladni, és tovább kérni és elfogadni, hogy fontosak legyünk nemcsak önmagunk számára, nemcsak a felebarát, a testvér, hanem az ismerős, a rokon, a barát és a zarándoktestvér felé is, akikkel egygé tudunk válni e működő szeretet által.

A mai tanításból még hozzátok szólt az a tanítás, e hónap ünnepéhez – hogy is van?²

Az Emberfiát úgy fogják felemelni, mint ahogyan Mózes felemelte a kígyót a pusztában.³

Ez a hasonlóság, ez azt próbálja tükrözni számotokra, hogy Én eljöttem a Földre, testet öltöttem, hogy áraszam a szeretetet, mutassam meg a tanításnak a mondanivalóját, váljunk testvérekké a küldetés követésében, és próbáljunk egyetértésben élni a mindennapokban, és nem pedig olyanná válni, hogy a harag gyűlöletét, indulatát próbálom kivetíteni egy felebarátra, egy testvérré, egy rokonra, egy baráttra, mert talán valamiért nem szimpatizálok vele. Hát akkor, ha nem tudok egyet érteni vele, hogy ketten legyünk egyek, akkor inkább megvetem, megalázom, kitalázom?

Úgy-e, könnyű így cselekedni?

Csak arra nem gondolunk, hogy lesz idő, lehet, hogy amikor pont felettetek, felettünk valaki intézkedik, megvet, megaláz, kitaláz?

Fontos, hogy elgondolkodjunk, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok hogyan és miképpen várom töletek a tanítás kegyelmét a jelen működésében, a mindennapokban, és a minden nap megtapasztalásában. Mert valójában itt, e második tanítás, ez azt tükrözi számotokra, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok

² Részlet a *Beszélgetés Nikodémussal* c. evangéliumi tanításból (Jn 3,13–15).

³ Szám 21,4–9

Önmagamat adom felebarátaimért és testvéreimért, de nem azért, hogy haragot, gyűlöletet, indulatot szítsak a megvetésében. Hisz az Atya nem ezért küldött, hanem azért, hogy békét teremtsék, szeretetet árásszak. És ezeket fel tudjuk ismerni, elfogadni, hogy működhessen rajtunk és bennünk, és érezzük azt, hogy a kegyelem hogyan van jelen, hogyan lehet ezt a kegyelmet elfogadni és szívünkbe zárni, és megérteni, hogy működik rajtunk és bennünk – a cselekedetekkel, a gondolatokkal, a szavakkal, a felismeréssel és az elfogadás részében? Mert akkor azt mondhatom, hogy: „Valóban én az a testvér vagyok, aki hiszek Jézus Krisztus Urunkban, aki megpróbálok úgy élni, hogy szeretet áradjon szívünkhöz, lelkünkhöz, erősítsen, óvjon és védjen, és mutassa meg számunkra e kijelölt, kettőnknek egyet értő utat a mindennapokban, a mindennapokhoz.”

És ha ez jelen van, akkor valóban megtapasztaltam e második tanítást is, hogy senki sem mehet az Atyához a Mennyek Országába, csak az, aki a Mennyből Alászállt, és ez elsőként Én, Jézus Krisztus Uratok vagyok, aki eljöttem közétek, de nem azért, hogy ne fogadjanak el benneteket, hogy ne érezzétek szeretetemet. Ez mind azért történik, hogy *éljen* bennetek a szeretetem, kössön össze, és vezessen a mindennapi élet-útpályán, a helyes úton, és akkor megértitek, hogy az Atya nem azért küldött, hogy szétromboljak, és megrostáljam csak az embereket, hanem azért, hogy szeretetet árásszak, és a szeretetem által üdvösséget nyerhesetek, és az üdvösséggel elinduljatok a meghívott úton a mindennapi élet kegyelme által. Mert akkor lesz fontos ez a tanítás, amit Nikodémusnak is elmondottam, hogy úgy fogják felemelni az Emberfiát, mint ahogy Mózes a pusztában a kígyót.

Ha csak a mai nap Golgotájára tekintetek vissza, ott is hogyan történik?

Megtörtént a keresztfeszítés, jelen van az Ártatlan Bárány, akkor felemeltük a Keresztet.

Tehát itt van, ami Nikodémusnak lett mondva, hogy úgy fogják felemelni az Emberfiát, mint a Mózes, ahogy megfogta, és felemelte a kígyót, hogy erősítsen, óvjon és védelmezzen benneteket ez a tanítás a mindennapokban, hogy vannak kegyelmek, ajándékok, amelyet mind összeköthet a szeretet, a béke öröme, hogy így működhessen rajtatok és bennetek e tanításnak a mondanivalója.

És ennek reményében áradjon reátok áldásom, és ez az áldás töltse be szíveteket és a lelketeket, mert ha nyitott a szíved a felkészülésben, akkor el tudod fogadni ma a szeretetemet a kegyelem által, hogy működjön rajtatok és bennetek, és mutassa meg számotokra a helyes, kiválasztott utat.

Így áradjon reátok kiválasztott Mária által áldásom.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok, töltse be szíveteket, lelketeket, melegítsen fel, és mutassa meg számotokra a mai nap tanítás mondanivalóját, hogy hogyan és miképpen értékelem, és hogyan szeretném kialakítani ez által a mindennapi életemet a felismerés, elfogadás része révén.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

A Szűzanya köszöntése

Drága, Jó Szűzanyánk!

Őszinte szeretettel köszöntünk névünneped napján. Gyermeki szíveinket nyújtjuk Feléd, fogadd tőlünk, mint egy csokor virágot. Most a szíveink a rózsaszál. Hisz sokan vagyunk itt a földi létünkben, mind Hozzád fohászkodunk kéréseinkkel, mit Te nem utasítasz el.

De e szép napon nem kérünk, csak szeretettel adunk, ami belőlünk fakad: a hű szívet, a gyengéd lélek-ölelést, a meghitt belső mosolyt, a békénket, amit Te erősítesz meg.

Tudjuk, Drága Szűzanyánk, Drága Királynőnk, nem hagysz el bennünket.

Rajongva nyújtjuk kitért karjainkat, hogy hálánkat így is átadjuk a sok jóért.

A szíveinkből fakadó őszinte ima hője legyen a virág illata, mi lengje be az Égi s e Földi légtér.

Kössön össze Veled a szeretetünk tüze, amely nem lobban el.

Egykor, talán az utunk végén, de ekkor már a remény vigasza ott van, hogy találkozhatunk, s akkor boldogan ölelhetjük egymást. De addig is mondjuk, hogy jók leszünk, ami egy földi küzdelem, hogy Szent Fiad kérései szerint haladhassunk, a földi hívságokat hátrahagyva, magunkat formálva, tisztán Mennyei Atya gyermekeinek megmaradva.

Ámen.